

PROGRAMA DE NIVELL

B1

MECR

DE LES UNIVERSITATS VALENCIANES

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València

ÍNDEX

1. ESTRUCTURA DE LA PROVA	03
2. PROGRAMA	
2.1. OBJECTIU GENERAL	04
2.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	04
2.3. CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS	05

Àrea	Exercicis	Percentatge	Superació*
1. Comprensió oral	Activitats de comprensió oral de tipologia diversa (vertader/fals, elecció múltiple, relacionar...).	20%	50%
2. Comprensió escrita	Activitats de comprensió escrita de tipologia diversa (vertader/fals, elecció múltiple, relacionar...).	20%	50%
3. Expressió escrita	Redacció d'un text que continga un mínim de 150 paraules.	20%	50%
4. Coneixements gramaticals i lèxics	Activitats d'emplenar buits sobre continguts de morfosintaxi, amb respostes obertes o d'elecció múltiple. Activitats d'emplenar buits sobre continguts de lèxic, amb respostes obertes o d'elecció múltiple.	15%	50%
5. Expressió i interacció orals	Primera part: Respondre a preguntes guiades per la persona que examina a partir d'un text que s'ha llegit prèviament. Segona part: Participar per parelles en una situació d'interacció oral.	25%	50%
		100%	60%

*Superació de la prova: 60% del total. L'àrea 5 s'ha d'aprovar amb un mínim del 50%; de les altres quatre àrees, una es pot aprovar amb un mínim del 40% i la resta s'ha de superar amb un mínim del 50%.

La durada de la prova serà de dues hores i mitja.

OBJECTIU GENERAL

Comprendre les idees principals d'una informació clara sobre temes relatius a la faena, a l'escola, a l'oci, etc. Fer front a la major part de situacions lingüístiques que poden aparèixer quan es viatja. Produir un discurs senzill i coherent sobre temes personals, familiars i professionals. Descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions de les opinions i projectes, de manera breu.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

Competència discursiva

Adquirir estratègies per a organitzar, estructurar i ordenar el discurs oral i els textos escrits. Assolir un grau de competència suficient en la producció de textos orals i escrits propis de situacions comunicatives generals.

Expressió oral

Expressar-se amb un discurs senzill per tal de descriure experiències i fets, somnis, esperances o ambicions. Donar raons o explicacions breus sobre opinions i projectes. Explicar una història o relatar l'argument d'un llibre o d'una pel·lícula i descriure reaccions personals.

Expressió escrita

Escriure textos senzills i ben cohesionats sobre temes d'interès personal i familiar que descriguen experiències i impressions. Escriure notes, missatges, cartes personals, narracions breus. Explicar l'argument de llibres i pel·lícules i donar, d'una manera breu raons o opinions sobre fets, opinions, projectes o accions.

Comprensió oral

Comprendre les idees principals d'un discurs clar, i en llenguatge estàndard, sobre temes familiars, professionals, escolars, de lleure. Comprendre la idea principal de programes o missatges dels mitjans de comunicació sobre temes actuals de caràcter general.

Comprensió escrita

Comprendre textos que parlen de fets, i sobre temes relacionats amb la seua especialitat i interessos, amb un nivell de comprensió satisfactori: feina, narracions de fets, sentiments i desitjos, descripcions personals, de llocs i d'ambients.

Interacció oral

Fer front a la majoria de situacions que poden aparèixer en la vida quotidiana. Participar espontàniament en una conversa sobre temes familiars o d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (per exemple, família, aficions, feina, viatges i fets quotidians).

Interacció escrita

Transmetre informació o idees sobre temes abstractes i concrets, comprovar la informació i formular preguntes sobre problemes o exposar-los de manera molt precisa. Escriure notes i cartes personals per a demanar o transmetre informacions senzilles d'interès immediat, i fer comprendre els aspectes que considera importants. Escriure cartes personals per a donar notícies o expressar les idees sobre temes abstractes o culturals, com la música i les pel·lícules. Escriure cartes personals que descriuen amb detall experiències, sentiments i esdeveniments.

Competència lingüística

Descriure situacions imprevistes, explicar el punt principal d'un problema o d'una idea amb molta precisió i expressar el seu pensament sobre temes abstractes o culturals com la música o el cinema. Expressar-se, malgrat alguns dubtes i circumloquis, sobre temes com la família, el temps lliure i les afeccions, els interessos, la feina, els viatges i l'actualitat..., encara que les limitacions lèxiques poden provocar repeticions i, fins i tot, de vegades, dificultats en la formulació.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS**Components textuais****Gèneres i propietats textuais****Adequació**

El text com a unitat comunicativa. Les relacions entre l'emissor i el receptor i entre el text i el context. Registre neutre adequat a la situació comunicativa i a les persones implicades.

Coherència

Elements breus, simples i distintes per crear seqüències cohesionades i lineals. Estructura de les seqüències textuais descriptives, narratives, instructives, argumentatives i expressives.

Cohesió

Connectors més freqüents per a enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una història o descriure alguna cosa sota la forma d'una llista senzilla d'elements.

Components gramaticals**Fonètica i ortografia**

Vocalisme tònic i àton en els mots més habituals (*ordinador, afaitar, meravella...*).

La síl·laba. Separació sil·làbica.

Apòstrof i contracció: regles generals.

Diftongs i hiats: concepte i pronunciació.

Regles generals d'accentuació.

Accent diacrític en els mots més freqüents (*bé, déu, dóna, és, fóra, mà, més, nét, ós, pèl, què, rés, sé, sóc, són, té...*).

Dièresi en síl·labes tòniques: regles generals d'ús de la dièresi, estalvi de dièresi en verbs de la 3a conjugació.

Guionet en numerals i en pronoms febles

Oclusives. Escriptura de les alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs (*malvat/malvada, verd/verda, fort/forta, groc/groga, amarg/amarga/amargs/amargues; llop/lloba, cunyat/cunyada; cap/cabem*). Escriptura de les paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva (*àrab, covard, sang*). Escriptura correcta de *cu/qu* (*cuota/quota, evacuar/adequar*).

Escriptura de les grafies *xc* i *cc* (*excés/accés*).

La *b/v*. Escriptura de *b* alternant amb *p* (*sap, saber; cap, cabota*) i de *v* alternant amb *u* (*blau, blava*). Escriptura de *b* darrere de *m* i de *v* darrere de *n* (*ambició, embolic; convent, invent*). Escriptura de la *v* en els imperfects d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació (*trobava, trobàvem*).

Alveolars. Escriptura de la variació ortogràfica *c/ç* que es produeix amb la flexió en substantius, adjectius i verbs (*pinça, pinces; forçar, forcem; vençut, vèncer*). Escriptura de paraules acabades en *-ança, -ença* (*esperança, complaença*). Ortografia i pronúncia de les paraules acabades en *-essa, -esa* (*bellesa, tímidesa, marquesa, alcaldessa*), i la flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és* (*xinesa, xinesos, xineses*). Ortografia i pronúncia de les paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en vocal + *s* (*gos, gossa; pas, passos; calorós, calorosa; mes, mesos*). Escriptura de la grafia *-sc* (*piscina, escena, ascens*).

Palatals. Ortografia i pronúncia de les consonants palatals *g, j, tg, tj, ig* en paraules del vocabulari usual (*gener, jove, platja, mitges, raig*), i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la *g/j* (*objecte*). Aplicació de la norma general: consonant + *x* (*planxa*), *tx* entre vocals (*fitxa*), *x* a inici de paraula (*xica, xarop*). Escriptura de la variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: *j + a, o, u* i *g + e, i* (*boja, bojos, boges; platja, platges*).

Nasals. Ortografia i pronúncia de la nasal *m* davant de les grafies *b, p, m* (*umbracle, irrompre, immens*). Ortografia i pronúncia de *ny* final (*bony, plany, puny*).

Laterals. Ortografia i pronúncia de la *l·l* en les paraules més habituals (*col·legi, pel·lícula, intel·ligent*).

Ròtiques. Ortografia i pronúncia de les consonants ròtiques en paraules habituals: *r/rr*.

La *h*. Escriptura de la *h* en paraules del vocabulari general en l'inici i en l'interior de paraula (*alcohol, ahir, tothom, prohibir*). Escriptura d'alguns homòfons molt usats: *a, ha, ah; em, hem; i, hi*. Escriptura del verb *haver* en els temps compostos (*m'ha agradat*).

Elisions vocàliques comunes (*mitja hora*) i emmudiments.

Signes de puntuació: usos més habituals del punt, dels dos punts, de la coma, del punt i coma i les cometes.

Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i minúscules.

Morfologia i sintaxi

Els substantius i els adjectius

Flexió del gènere del substantiu: regular amb alteració gràfica d'accent (*secretari/secretària*); irregular i invariable (*cavall/egua; pianista/pianista*).

Flexió del nombre del substantiu: regular amb modificació consonàntica (*llengua/llengües*); amb alteració gràfica d'accent; altres alteracions gràfiques.

Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu d'una i de dues terminacions.

Adjectius qualificatius: descripció física de persones i d'objectes; caràcter personal i estats d'ànim; diferència entre *gruixut* i *gros*.

Concordança de l'article amb el nom i l'adjectiu.

Graus de l'adjectiu: superlatius (*-íssim*), intensius (*-et, -ó*); comparatius: gradatius i superlatius (*millor/pitjor..., el millor, el pitjor...*); avaluatius (*bo, dolent, regular*).

Els determinants i els quantificadors

Articles. Ús de les diverses formes de l'article definit i indefinit. Contracció i apostrofació (*l'era, l'home, l'amiga; les eres, els hòmens, les amigues; l'infermer, la infermera; del mercat, a l'estadi*).

Demostratius. Identificació de les formes simples i reforçades dels determinants demostratius: funcions bàsiques (*este/aquest producte, eixe/aqueix gos*).

Possessius. Ús de les formes tòniques. Ús de les formes àtones més habituals dels possessius i contextos familiars en què se solen usar: *ma, ta, sa; mon, ton, son (ma casa, ton pare, sa tia)*.

Numerals. Ús de numerals cardinals (*zero, quatre, cinc, catorze, trenta-dos, cent, tres-cents, mil, un milió*). Ús de numerals ordinals (*primer, primera, segon, quart, quint/cinquè, vintè/vintena... sexta/sisena, primers, quarts, quartes*).

Quantitatius i indefinits. Ús de quantitatius variables i invariables. Ús de *quant* i *bastant*. Ús de les locucions més freqüents que fan funció de quantitatiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de, un muntó de, un fum de*). Ús dels indefinits variables i invariables (*diversos, diferents, qualsevol, tal, tothom, alguna cosa*). Distinció entre *res, gens* i *cap* (*No vol res. No queda gens de vi. No tinc cap ordinador*).

Els pronoms

Concepte i classificació de pronoms personals (forts i febles). Morfologia dels pronoms personals forts: gènere, nombre i persona. Morfologia i col·locació dels pronoms febles

(apostrofació i guionet) segons la posició respecte al verb. Ús de pronoms febles en funció de CI i de CD. Combinació de dos pronoms febles: CI + CD.

Pronoms interrogatius: *què, qui, quin, on, com*. Distinció semàntica *quan/quant*.

Els verbs

Conjugació de verbs regulars: present, passat simple i perifràstic, perfet, plusquamperfet, futur d'indicatiu; present imperfet de subjuntiu i condicional simple.

Conjugació de verbs irregulars: *nàixer, córrer, saber, voler, ser, veure, anar, estar, fer, dir-se, poder, tenir, conèixer, omplir, obrir i tossir*.

Verbs de règim preposicional: *atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en*.

Usos dels modes verbals (indicatiu, subjuntiu i imperatiu).

Usos bàsics del verb *haver-hi*.

Verbs: *ser, estar*, amb valor locatiu, *semblar*.

Formes de participi dels verbs: *nàixer, córrer, saber, voler, ser, veure, anar, estar, fer, dir-se, poder, tenir, conèixer, omplir, obrir i tossir*.

Formes de gerundi dels verbs: *nàixer, córrer, saber, voler, ser, veure, anar, estar, fer, dir-se, poder, tenir, conèixer, omplir, obrir i tossir*.

Perífrasis verbals d'obligació: *caldre + infinitiu, haver de + infinitiu*.

Els adverbis

Adverbis i locucions adverbials de manera (*malament, pitjor, de debò, per força, al comptat...*), lloc (*a la dreta, a l'esquerra, enllà, al voltant, enlloc, pertot arreu...*), direcció (*endins, enfora...*), temps (*primer, després, aleshores, llavors, encara, de tant en tant...*) i quantitat (*almenys, com a mínim, com a màxim, prou, bastant, una mica, només, solament...*).

Comparatius: *més/menys que, tant com*.

Adverbis i locucions adverbials d'afirmació (*sens dubte, de debò, prou, i tant...*) i negació (*de cap manera, i ara*).

Formació dels adverbis en *-ment*.

Les preposicions

Preposicions i locucions prepositives de mitjà o d'instrument (*a, amb, a través de...*); de tema (*de, sobre*); de lloc o direcció (*a la dreta de, a l'esquerra de, al fons de...*); de causa (*amb motiu de, a causa de, arran de, per culpa de, gràcies a...*); de relació (*per, en comptes de, en lloc de...*).

Preposició *a* davant de topònims i mots com *classe, casa...*

Les conjuncions

Conjuncions copulatives, disjuntives, adversatives (*encara que, sinó, tot i que, més prompte*), causals (*perquè i ja que*), consecutives (*doncs, per tant, així*), de temps (*quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que (no), després que...*); condicionals (*si*, distinció entre *si no* i *sinó*).

Components lèxics i semàntics

Lèxic habitual de temes de l'àmbit familiar. Els viatges, el treball, l'habitatge, la música, el cinema, l'oratge, les plantes i els animals.

Lèxic per a descriure persones, objectes, caràcter, estats d'ànim, etc.

Sufixos de derivació que designen plantes i arbres fruiters: *-er, -era*; que indiquen conjunts: *-ada, -at, -menta*; que indiquen dimensions i mides: *-et, -às, -ària, -ada* o qualitats/estats: *-or, -esa, -ia, -tat, -(e)dat, -(i)tud, -ció*; que indiquen acció o efecte d'una acció: *-ment, -ció, -ança, -or, -atge*; que indiquen tendències, doctrines o ideologies: *-isme, -ista*.

Sinonímia, antonímia, hiperonímia i hiponímia del vocabulari bàsic.

Formes correctes dels barbarismes més usuals.

Locucions i frases fetes més usuals.

B1

MECR

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València